

Redactare: Martin Zick
Corectură: Mihaela Cosma
Tehnoredactare și DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Ionuț Broșțianu

We know
books

Hans Joachim Schädlich

Ediția a II-a

Ilustrații de Amelie Glienke

Traducere din limba germană de
Monica Grigore

DER SPRACHABSCHNEIDER
Hans Joachim Schädlich

Illustrations by Amelie Glienke
Copyright (c) 1980 by Rowohlt Verlag GmbH, Reinbek bei Hamburg, Germany

Copyright © Editura Paralela 45, 2022
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

Editura Paralela 45

Cuprins

Capitolul 1	7
Capitolul 2	13
Capitolul 3	26
Capitolul 4	33
Capitolul 5	36
Capitolul 6	40
Capitolul 7	51
Capitolul 8	59

Capitolul 1

Lunea, marțea, miercurea, joia, vinerea și sâmbăta, exact la ora șase treizeci, chiar lângă urechea lui Paul, marele ceas deșteptător sună atât de puternic, că băiatul își închipuie că visează un mare ceas deșteptător care sună chiar lângă urechea lui. Însă pentru că, își zice el, este vorba de un vis, Paul se întoarce pe partea cealaltă ca să-și continue somnul. Numai că în vis se face că ceasul sună atât de

tare, încât îl trezește, așa că Paul se trezește, se întoarce și vede ora șase treizeci și unu pe cadranul ceasului care tocmai a sunat. Uite că ceasul nu sună, se gândește Paul. Deci am visat totuși.

Ce trebuie să facă Paul acum? se întreabă el. Se gândește o clipă, apoi își aduce aminte: se ridică în capul oaselor, dă pătura deoparte, își așază picioarele pe podea. Uu! Rece! Paul se acoperă până sub bărbie.

În rest, e liniște totală. Sau...? Nu, e liniște totală.

Paul închide ochii și se gândește: Somnul după trezire este cel mai sănătos.

În acel moment, ușa se deschide și, cu o voce mult prea puternică, mama lui Paul spune:

— Paul, trezirea!

Și aprinde lumina mult prea strălucitoare.

Vocea mult prea puternică a mamei lui Paul și lumina mult prea strălucitoare înseamnă prea mult pentru Paul. S-a zis cu patul cald și cu somnul sănătos de după trezire. Paul se ridică în capul oaselor, dă pătura deoparte și

își așază picioarele pe podea. Uh! Mai rece decât credea el. Dimineața, de fiecare dată când e frig, Paul schimbă ordinea: mai întâi se îmbracă, apoi se spală.

Micul dejun nu durează la Paul decât cinci minute. Dar nu se grăbește să ajungă la școală.

Pe drumul spre școală există întotdeauna câte ceva de văzut. Și de ce să nu privească Paul, dacă e ceva de văzut? De multe ori Paul ajunge destul de târziu, pentru că s-a uitat la ce era de văzut. Și în astfel de situații zice că a dormit prea mult. Într-o zi a spus că pe drum au fost multe de văzut. Dar când învățătorul l-a întrebat ce anume

LIBRIS | We know books
a fost de văzut, Paul nu a avut chef să povestească. Atunci învățătorul a declarat că e o scuză proastă, inventată de Paul ca să ascundă faptul că a dormit prea mult.

Din acea zi, Paul pornește spre școală fix la ora șapte. Iar mama lui Paul întreabă în fiecare dimineață:

— De ce pleci atât de devreme, Paul?

Însă nu e peste măsură de mirată. Ea știe că Paul are nevoie întotdeauna de mult timp. Prin urmare, i se pare normal ca el să plece atât de devreme.

Capitolul 2

Primul lucru pe care îl vede băiatul este un copac uriaș și alb care plutește sus, pe cer, deasupra lui Paul.

Un copac plutitor pe cer, își zice Paul. Un copac alb, uriaș. Un copac uriaș, alb deasupra lui Paul. Un uriaș pe cer, un copac alb. Un copac uriaș alb pe cer.

După șapte pași – Paul înaintează foarte încet –, copacul este un elefant.